

Evangelická teologická fakulta

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce:	Vzájemné obohacování jako přínos vztahu mezi klientem a osobním asistentem (v Asistenci o. p. s.)
Jméno studenta:	Michaela Hanykřřová
Vedoucí:	Mgr. Marie Ortová
Oponent:	doc. Michal Kaplánek, Th.D.
Studium:	JABOK B ETF [roč 3] (neakt.)

Studentka předložila k obhajobě bakalářskou práci tematicky se týkající sociální služby osobní asistence (OA), konkrétně vztahu osobního asistenta a jeho klienta, všech z organizace Asistence o.p.s. Téma je autorce blízké, sama jako osobní asistentka pracuje. Cíl je formulován v úvodu práce (s. 9), poměrně obecně "...zjistit, zdali vztah mezi osobním asistentem a klientem může přinést nějaké vzájemné obohacení pro obě strany".

Práce je sestavena z teoretické (kapitoly 1-5) a rozsáhlejší praktické (kapitola 6) části.

V kapitole 1 Osobní asistence najde čtenář zmínku o historii asistence, jejím legislativním zakončení, definici OA. Stručně se autorka zmínila o typech potřeb. V kapitole 2 Subjekty služby (myšleno Asistence o.p.s., uživatel služby, asistent) je nejzajímavější kapitola 2.2 o uživateli služby. V té autorka vysvětluje termín postižení, přitom správně vychází z Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, postižení a zdraví. Nesouhlasím s tím, že do skupiny osob s mentálním postižením patří i lidé s duševním onemocněním (s. 20). Příčiny postižení i přístupy k těmto skupinám osob jsou velmi rozdílné.

Následují stručné kapitoly 3, 4, 5. Vzhledem k tématu práce je důležité téma kapitoly 3 Vztah mezi uživatelem a asistentem a kapitoly 4 Vzájemné obohacování. Posledně jmenovaná kapitola je zaměřena především na vzájemnou komunikaci - bude na toto zaměřen výzkum? Kapitola 6 Kampaň asistujeme.cz předjímá praktickou část. V rámci kampaně asistenti i klienti mluví o tom, v čem je pro ně asistence důležitá, často také o vzájemném obohacení. Autorka do kapitoly vyloučila výpovědi několika klientů a asistentů, bez dalšího komentáře.

Cíl zamýšlela studentka naplnit pomocí šetření prezentovaného v kapitole 6. Jednalo se o kvalitativní výzkum provedený formou rozhovoru s osobními asistenty a klienty (v každé skupině 15 respondentů). Michaela na s. 38 zmiňuje, že se jedná o polostrukturovaný rozhovor, v přepisu rozhovorů zařazených do příloh vidím, že se jedná o čistě strukturovaný rozhovor. Otázky jsou formulovány tak, že nemotivovaly k rozsáhlejší výpovědi respondentů, nedovedu posoudit, jakou roli v tom hrála i atmosféra rozhovoru. Při prezentaci šetření chybí jakákoliv argumentace. Zajímalo by mě, podle jakého klíče byli vybráni respondenti, uveden je jen věk a doba, po kterou OA poskytují/využívají, oba údaje jsou v obou skupinách velmi rozdílné. Může to hrát nějakou roli? Není ani uvedeno, jak byly sestaveny otázky do rozhovoru, jaký smysl mají. Na začátku kapitoly 6.2.1 (s. 39) a analogicky na začátku kapitoly 6.2.2 (s. 57) je uvedeno, že má význam, jaké oblasti otázek byly kladeny. Jaký tedy? Objevují se i otázky podle mého názoru sugestivní, např. pro asistenty otázka č. 4, pro klienty otázka č. 3.

Výpovědi respondentů nejsou zpracovány důsledně kvalitativně. Jednak se autorka držela vyhodnocení v pořadí otázek, mohla formulovat stěžejní témata. U jednotlivých otázek se pokusila o vytvoření hroznů podobných odpovědí. Velmi rušivě působí vlastní komentáře autorky, ve kterých popisuje vlastní zkušenost. Pro čtenáře vyznívají, jakoby autorka rozuměla problematice nejlépe. Zde jistě překročila hranice svojí role autora šetření.

Zásadní chybou je, že chybí jakákoliv diskuse. Nabízelo se porovnání s výpovědmi kampaně asistujeme.cz, přestože se s velkou pravděpodobností aspoň částečně respondenti kryli. Velmi dobře mohlo být využito podobné šetření v absolventské práci V. Hruškové z roku 2011 provedené v Asistenci o.p.s. Jistě by bylo možné dohledat i jiné podobné zdroje. Vzhledem k chybějící argumentaci nezbylo autorce nic jiného, než několikrát dokola opakovat výsledky výzkumu - u jednotlivých položek rozhovoru, shrnutí každé části, shrnutí celého výzkumu i v závěru celé práce.

Práce s literaturou je na dobré úrovni, rozsah zdrojů odpovídá požadavkům na bakalářskou práci, není zařazen zdroj zahraniční.

Stylistická stránka práce je poznamenána tím, že studentka zřetelně chtěla uměle navýšit rozsah textu, přitom naprosto zbytečně, rozsah práce je v této podobě o 16 stran větší než je maximální určená hranice. Text tak ztratil na čtivosti. Chyb je průměrné množství, kromě překlepů z velké

části ve shodě podmětu s přisudkem.

Práce byla konzultována:

nepravidelně

Navrhované hodnocení:

E

Zdůvodnění, závěr:

Práce mohu ještě doporučit k obhajobě, konečné hodnocení bude záviset na průběhu obhajoby. Autorka si vybrala téma, ve kterém je osobně angažovaná. Domnívám se, že právě toto mohlo být příčinou jeho povrchního zpracování. Studentka se spokojila s výpověďmi respondentů, které byly podobné její zkušenosti. Toto se mi jeví i jako skrytý cíl práce, nevidím motivaci pro hlubší argumentaci a získání nových pohledů.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

Prosím studentku, aby se při obhajobě zaměřila především na podněty uvedené v textu posudku. Zajímala by mě především diskuse k výsledkům vašeho šetření.

1. Na s. 20 se zmiňujete o tom, že služba osobní asistence může mít vliv na postižení. Vysvětlete, jak tomu rozumíte. Použijte význam pojmu postižení v souvislosti s Mezinárodní klasifikací ICF, o které v textu také píšete.
2. Domníváte se, že by šetření dopadlo jinak, kdybyste oslovila klienty a asistenty z jiné organizace než Asistence o.p.s.?
3. Vy jako autorka i někteří respondenti vašeho šetření mluví o tom, že vztah mezi asistentem a klientem nebývá formální, často je i přátelský. Můžete uvést, jaká to má rizika pro asistenta i pro jeho klienta?
4. Jaký zisk z psaní této práce máte vy sama?

Doporučuji/nedoporučuji k obhajobě:

doporučuji

V Praze 15. 1. 2018

.....
podpis vedoucího práce